PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05 interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 809 (6243) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Luni 9 februarie 1970

Citiți de miercuri, în SPORTUL

Preludiu la „El Mundial '70"

● BRAZILIENII SPUN „RAMAS BUN" FAMILIILOR PENTRU DOUĂ LUNI ● DR. FINI (ITALIA): „FOTBALIȘTII NU VOR LEȘINA CA ATLEȚII LA J.O." ● POFTA DE GOLURI VINE... JUCIND ● INTEGRALIȘTI ȘI RESTANȚIERI ● CU SACUL DE MERINDE ÎN SPINARE ● TRANSLATORII VOR ȘOMA?

Bogată activitate competițională la schi

Ștafetele A.S.A. Brașov (b) și Dinamo Brașov (f) campioane naționale la juniori

Schimb între componenții ștafetei campioane. Foto: V. SECĂREANU, Brașov

Prima coborîre a anului pe pîrtia Lupului

4000 de spectatori la concursul de sărituri de la Borșa

Citiți în pag. a II-a comentariile trimișilor noștri

MARIA ALEXANDRU ȘI ISTVAN KORPA — noii campioni internaționali ai României

● Reprezentanții Cehoslovaciei au cîștigat probele de dublu ● Maria Alexandru a învins-o din nou pe Vostova

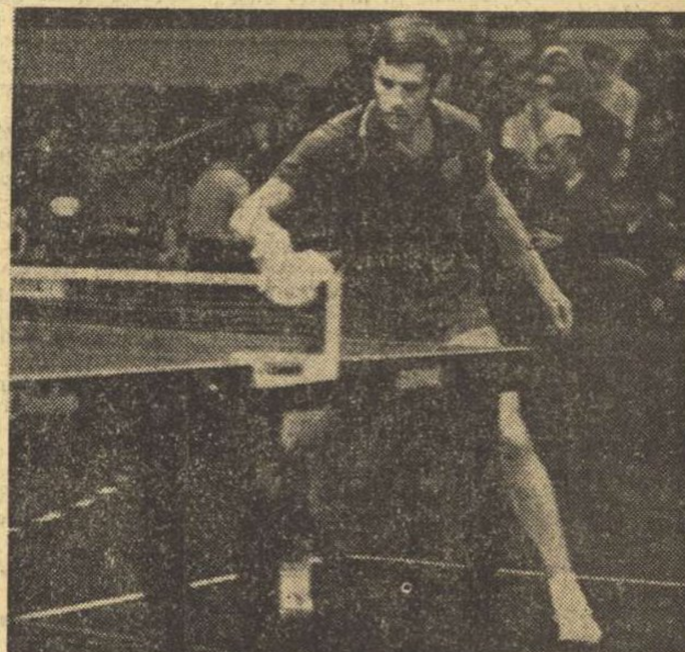
Intîlnirea de adio din cadrul actualei ediții a internaționalelor de tenis de masă ale României cu protagoniștii competiției a fost reconfortantă pentru mulțimea spectatorilor de duminică, din sala Floreasca. Atît în reuniunea de dimineață cît și în ultima, rezervată finalelor, concurenții au oferit dispute extrem de dîrze, interesante și de un spectacol apreciabil.

Pînă în finală, Maria Alexandru a eliminat adversare bine cotate ca Laima Amelina, Doris Hovestadt, în timp ce Ilona Vostova a trecut de Lesai (cu destulă dificultate), Stephan și Crișan. În ultima partidă ne-am fi așteptat ca reprezentanta noastră, Carmen Crișan să opună mai multă rezistență și, de ce nu, să și învingă, așa cum s-a mai petrecut de cîteva ori pînă acum. Dar, în fața campioanei europene de senioare, Vostova, deținătoarea titlului continental la junioare, Crișan, a acționat cu prea multă reținere, loviturile ei nu au avut forța necesară. Și, normal, împotriva unei jucătoare dezlănțuite, Crișan a fost nevoită să plece steagul.

În schimb, în meciul deci-

Constantin COMARNISCHI

(Continuare în pag. a 4-a)

Iugoslavul Istvan Korpa, învingător al unei finale dramatice și spectaculoase

Filă de carnet

SUNET ȘI LUMINĂ

De la șase mese de joc s-a ajuns la două, apoi la una. Focar al sălii, magnet al privirilor, reflector pe doi actori. Tic-tacul de metronom al mingii, întrerupt neprevăzut, din cînd în cînd, de un ritm aprig, de o cursă trepidantă contra cronometru. Spectacol de sunet și lumină, doi mimi admirabili, cu o minunată plastică a mișcării, în lumina crudă a trei reflectoare.

O ciudată coincidență în semifinalele probelor individuale: la masa 2, se succed Alexandru-Hovestadt și Korpa-Dvoracek, aduse parcă aci, de aceeași tactică a așteptării savante, de aceeași strategie a păcălirii adversarului prin capcane savant întinse; la masa 4 au evoluat, pe rînd, Crișan-Vostova și Stanek-Karakasevici, sub semnul jocului exploziv, al ofensivei ridicate la rang de principiu.

S-au schimbat replici ca în teatrul absurdului (Maria a remontat incredibil, în primul set al finalei cu blonda Vostova, campioana Europei, de la 6—15 la 21—19, cîștigînd apoi clar, cu 3—0. Oh, lady Mary...), au fost scene pe muche de cuțit, de autentic suspense (la 20—17 pentru Stanek, în meciul final, Korpa își asumă riscul unui flux ofensiv și cîștigă cu 22—20!), iar în setul decisiv al aceleiași finale masculine, Stanek își permite, pentru relaxare, chiar un moment de comedie bufă, jucînd, în mijlocul încordării generale, mingea pe picior ca un autentic jongleur!

Seara finalelor a adus la rampă autentici artiști, care au dat viață unui spectacol captivant, cam de mult uitat la noi...

Paul SLAVESCU

Din nou prima! Maria Alexandru și-a dovedit clasa și în acest concurs

La cîteva secunde după ce a stabilit noul record național de sală la proba de 50 m garduri, Nicolae Perța (stînga) este felicitat de colegii săi de cursă, Viorel Suciu și Carol Corbu.

Foto: AUREL NEAGU

În ziua a doua a concursului de atletism

Nicolae Perța a stabilit un nou record național de sală

Ne vedem obligați să începem cronica întrecerilor de atletism cu un comentariu al unei „probe" nedorite: NEPĂSAREA cu care unii birocrați de la I.E.A.B.S. au tratat problema creării de condiții, cît de cît acceptabile, de a se ajunge la sală. Sportivi, oficiali, spectatori — cu toții — au trebuit să înoate, literalmente, într-un noroi pînă peste gleznă pentru a pătrunde în sală. Recunoaștem, nu sînt create încă condiții de a se asfalta căile de acces, dar se puteau pune niște pietre, se puteau transporta cîteva camioane de nisip, se puteau așeza cîteva scînduri pentru ca drumul să devină practicabil. De altfel — datorită, în exclusivitate, acestei inadmisibile neglijențe — duminică concursul a fost urmărit doar de doi-trei spectatori. Se apropie naționalele de seniori, campionatele internaționale de sală și ne întrebăm dacă I.E.A.B.S. nu intenționează să-i „primească" în condiții asemănătoare pe sportivi.

Duminică, proba cea mai viu disputată a fost alergarea la 50 m g băieți. **Nicolae Perța a stabilit un nou record național de sală, cu timpul de 6,6 s, doborîndu-și astfel, propriul record (6,7).** La aceeași probă, Viorel Suciu și-a îmbunătățit recordul personal (6,7 s față de 6,8). Și al treilea clasat al probei, Ervin Sebestyen, a reușit un nou record personal. Menționăm și alte două rezultate bune obținute de Carol Corbu (6,9 la

Ion GAVRILESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

BAZA MATERIALĂ — între realități și deziderate

Ca de obicei, în asemenea prilejuri de analiză a activității de educație fizică și sport, problema bazei materiale a fost pe larg evocată și la recenta plenară a C.N.E.F.S. Atît în raportul prezentat, cît și în discuțiile care i-au urmat, s-au făcut ample referiri cu privire la construcțiile și amenajările destinate sportului de masă și celui de performanță, scoțîndu-se în evidență realizările din ultimii ani, experiența pozitivă rezultată din punerea în practică a unor frumoase inițiative locale, dar — totodată — subliniindu-se și neajunsurile sau deficiențele care continuă a se manifesta în acest domeniu.

Spre deosebire de alte împrejurări anterioare, cînd problema bazei materiale devenise un adevărat laitmotiv, prin care se încerca justificarea slabelor rezultate din activitatea multor organe sportive, cînd lamentările și văicărelile pe această temă luaseră un caracter obișnuit la astfel de ședințe, favorizînd perpetuarea unei anumite stări de demobilizare și inacțiune, de astă dată modul de abordare al chestiunii în cauză, **conținutul luărilor de cuvînt de la tribuna plenarei ni s-a părut mai aproape de acel spirit al realității uitat sau ignorat adeseori pînă acum.** Chiar dacă plîngerile exprimate cu privire la insuficiența bazelor sportive n-au lipsit cu totul din cuvîntul unor vorbitori, **s-a apreciat, în general, cu mai multă luciditate starea de fapt existentă, recunoscîndu-se progresele realizate pe această linie în ultimii doi ani, eforturile mari ce se depun pentru recuperarea rămînerii în urmă a construcțiilor și amenajărilor destinate sportului în raport cu dezvoltarea luată de această activitate de interes social și cu perspectivele sale imediate.**

După cum convingător s-a subliniat în timpul plenarei, **în ultimii doi ani STATUL A INVESTIT** — prin Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport — **ZECI DE MILIOANE ÎN CONSTRUCȚIA DE OBIECTIVE SPORTIVE, la care s-au adăugat alte sume considerabile din partea Uniunii Generale a Sindicatelor, ca și a Ministerului Învățămîntului. Oficiul Național de Turism a venit, la rîndul său, în sprijinul mișcării sportive prin construcții și amenajări de patinoare, popicării, teleferice, instalație de iluminat a stadionului „1 Mai" din Constanța etc., realizate din fonduri proprii.**

Desigur, ceea ce s-a realizat din 1967 încoace, prin contribuția, mai substanțială sau mai modestă, a tuturor factorilor cu atribuții stabilite prin lege în domeniul sportului, și într-un ritm evident superior celui din anii anteriori, nu poate fi, totuși, considerat ca suficient pentru acoperirea integrală a cerințelor. Rămîn încă multe de făcut ca să ajungem la acest stadiu, **dar faptul că sînt create premise pentru un progres și mai rapid în pri-**

C. FIRANESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

Începînd de miercuri, 11 februarie,

un nou serial al ziarului nostru

Titus Ozon își amintește pentru dumneavoastră

Vlaga Unirii Tricolor era entuziasmul

Ciolac compară jocul nostru cu marile demonstrații făcute de Ripensia

VENUS NU NE REZISTĂ

Pe vremea aceea fotbalul nu suferea de maladia ineficacității

Entuziasmul delirant și reprobarea cea mai sarcastică l-au însoțit mereu pe fotbalistul Ozon.

DRAGOSTE NEÎMPĂRTĂȘITĂ

Nu fiindcă februarie cel capricios poate aduce și mîine tradiționala lui încărcătură de frig și de zăpadă, ne-a revenit în minte acest episod trăit cu zece ani în urmă. Acum, iarna ar fi în drepturile ei. Dar, atunci, calendaristic, ea era încă departe și, totuși, adusă de vînturi, a năvălit în plin campionat de fotbal, biciuind obrajii spectatorilor aflați în tribunele stadionului „23 August", la meciul Rapid — U.T.A. În pardesiuri — era abia 1 noiembrie — oamenii înfruntau viscolul, negîndindu-se nici o clipă să părăsească acest colț de iad și să-și caute altundeva mîntuirea...

Nu știm de ce, dar din toate imaginile — și sînt atît de multe — care ar putea ilustra pasiunea pentru sport, din zilele noastre, acesta ne-a impresionat cu deosebire. De multe ori ești chiar tentat să te întrebi dacă anonimul din tribună nu merită și el o medalie, ca și învingătorul, pentru entuziasmul său mereu viu, pentru devotamenul față de sport, pentru statornicia lui.

Dar este apreciat acest entuziasm de către beneficiarii lui, sportivii, antrenorii, conducătorii de cluburi? Avem destule motive să ne îndoim. Cîți sportivi răspund scrisorilor pe care le primesc de la cei ce-i îndrăgesc? Cîți tehnicieni s-au oprit, măcar cîteva momente, asupra sugestiilor primite din mase? Cîți conducători de echipe s-au gîndit să mulțumească celor dispuși să ajute, nu numai moral, ci și material, formația favorită? Nu sînt luați în seamă, avem impresia, nici acei ce-si exprimă dorința de a deveni membri susținători ai unei echipe, de a plăti o cotizație (uneori, de loc de dispreţuit), de a fi alături de echipă, sub toate formele.

Nu o dată, aceștia s-au adresat ziarului, manifestîndu-și nemulțumirea pentru modul cum sînt tratați. O astfel de plîngere ne-a parvenit de la un iubitor al sportului din Arad, Liviu Sighete. Constrînși de spațiu, vom reproduce doar cîteva rînduri din lunga și concludenta scrisoare primită: **„Am citit în „SPORTUL" că G. M. Travers, un cetățean din Australia, se roagă de vreun an să fie membru susținător al clubului Rapid și nu a primit nici un răspuns. Nu mă miră că nu i-a răspuns în Australia, din moment ce și eu, care locuiesc în Arad, și vreau tot de un an să devin membru susținător al Rapidului, nu reușesc pentru că pe cei din Giulești prea puțin îi interesează acest lucru".**

Dacă am fi siguri că acest dezinteres față de simpatizanții clubului este doar o manifestare izolată, a Rapidului, poate că am fi încercat soluția unei corespondențe între noi și clubul din Giulești. Dar, știm că astfel de aspecte negative pot fi întîlnite în zeci de cluburi și asociații, dezvăluind, în ultimă instanță, o necunoaștere a propriilor interese. Ca să nu mai vorbim de lucruri mai delicate, de pildă, despre anumite norme de conduită, am zice, elementare...

Jack BERARIU

Eugen Hempel, cel mai talentat brasist al noului val, și-a înscris la activ o victorie (la 100 m) asupra polonezului Josef Klukowski.

Foto: N. DRAGOȘ

În pagina a II-a

SLAVIC LA POARTA CELOR DOUĂ MINUTE

80